

WEEKBLAD

POP

Nr. 33

17 aug. 1968

35 ct. per week

losse nrs. 45ct.

België 7 fr.

JE WILT 'M NOOIT MEER MISSEN

Vraag een *Pelikano* en win een leuke prijs

a

b

Ga je straks naar een hogere klas of naar een nieuwe school? Vraag dan een echte vulpen - een echte Pelikano. Dat is een schoolvulpen die speciaal voor kinderen is gemaakt. Hij g-l-i-j-d-t over het papier. Handig vullen met inktpatronen. Lekken of vlekken is er niet bij. Nooit. Je wilt 'm nooit meer missen.

Doe mee!

Bekijk de twee plaatjes goed. Hoeveel verschillen zijn er tussen plaatje A en B? Kijk goed, tel goed en vul dan de bon in. Doe de bon in een envelop en doe daar ook het kleine rode Pelikaantje bij dat op het doosje van je nieuwe Pelikano staat. Stuur bon plus Pelikaantje vóór 1 oktober naar: H. van Gemert & Co. N.V., Amstelstraat 7, Amsterdam. Dan krijgt je gauw een leuke verrassing thuisgestuurd.

BON

ik heet:

ik woon:

adres:

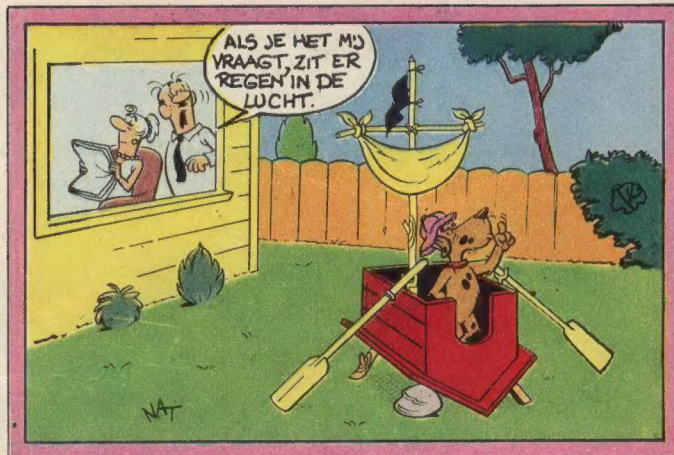
plaats:

er zijn verschillen tussen plaatje A en B.

Envelop dichtplakken, postzegel van 20 ct. er op.

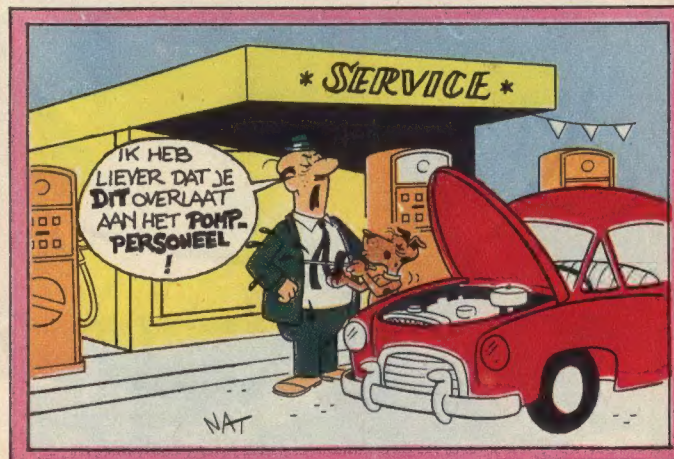
Pelikano

Import: H. van Gemert & Co. N.V., Amstelstraat 7,
Amsterdam-C.

PEPFORUM BEAT

PEP vroeg in PEP 24 waarom popsingles in de Nederlandse taal nooit een serieuze kans op de TOP 40 maken. Uit de honderden antwoorden pikken we er drie uit. Logisch, schrijft Ton Jägers uit Amsterdam, want wie verstaat er nou Nederlands? Als bijvoorbeeld een stelletje Spanjaarden naar een Nederlands beatplaatje in de Engelse taal luisteren, zullen ze er meer lol van hebben dan van hetzelfde plaatje in de Nederlandse taal. De Engelse taal verzekert elke werkelijk goede beatgroep van een eerste plaats op de internationale markt. Neem nou die steengoede Duitse groepen The Rattles en The Lords. Die hebben hun eerste plaat in het Duits uitgebracht. Erg goed, maar niemand had er belangstelling voor. Hun volgende platen waren in het Engels, maar de groepen konden hun fout al niet meer goedmaken. Dit schrijft H. Mulder uit Oldenzaal, en Elcim Derks uit Nijmegen voegt er nog aan toe dat Engels de taal voor beat is, zoals Duits de taal voor operettes, Frans voor chansons en Nederlands alleen voor smartlappen. Er komt nog meer over: „Nederlands, beattaal of niet?”

DE
PEPREDACTIE
VERDIEPT ZICH
IN KROKODILLEN

VOLGENS MIJ
ZIJN WE IETS
TE VER GEGAAN

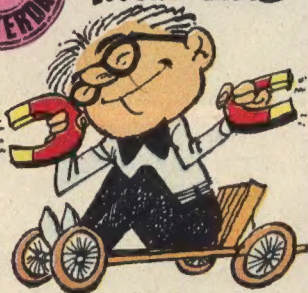
LAAT DAT
BEEST Z'N BEK
DICHT DOEN, HET
TOCHT HIER!

WAT MOET DAT
BORD VOOR
EENRICHTINGSVERKEER
HIER?

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

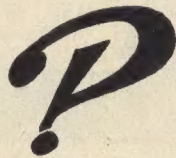
NOORD-ZUID

PEP, ik ben misschien een beetje eigenwijs, want ik vind dat de tegenwoordige motoren nogal duur lopen. Zij lopen namelijk op benzine en dat krijg je tegenwoordig niet gratis. Dat geldt natuurlijk voor arm en rijk. Ik ben pas elf jaar en zit me nu al suf te piekeren hoe dat moet gaan als ik zestien ben. Daarom ging ik achter mijn bureau zitten en ging denken en toen kwam er iets op papier te voorschijn. Maar ik weet niet of het ook werkt omdat geen een winkelier de onderdelen had die ik nodig had. Wilt u het voor mij doen? Hier komt hij dan: twee magneten, één noord en één zuid. Noord wordt door zuid aange-trokken, maar als noord naar zuid wil, haalt hij een hendel over en dan komt noord in de plaats van zuid en stoten de twee magneten elkaar af. En dat gaat eeuwig door. Wilt u uitzoeken of het kan?

Robert Thomas Chömpff, Boskoop

Helaas, beste Robert Thomas, het kan niet. Er bestaan namelijk geen magneten met alleen maar een zuidpool of alleen maar een noordpool. Bovendien wordt de hele zaak tegenge-workt door het aardmagne-tisme.

In PEP 23 komen verschillende namen voor het ?-teken. P. Lagendijk stelt voor om dit teken „orator” te noemen. Volgens mij moet het „retor” zijn omdat een vraag waarop geen antwoord wordt verwacht een retorische vraag is. „Oratorisch” betekent op „redenaars-manier”. Bijvoorbeeld: „Wie kan dit met droge ogen aan-zien?”

A. J. Schaper, Koudum

Mijn mening over zakgeld: 1. zakgeld is een gunst en geen recht omdat je ouders al ge-noeg voor je doen door voor eten, kleren, onderdak, enz. te zorgen. Er zijn luitjes die kans zien om met een tientje per dag nog niet uit te komen. Ik ben het met die Zwabenburger eens die zegt dat als je meer zakgeld wilt hebben, je er ook iets voor moet doen. Het is makkelijker je handen binnenboord te hou-den dan ermee te wapperen, nietwaar anonieme lezer?

R. Peters, Rotterdam
(f 10,- per maand)

In PEP nummer 21 stond: „Probeer eens een omroep-vereniging te stichten.” Maar hoe moet dat?

R. v. d. Weg, Holwerd

Geestverwanten zoeken, R! En als je er 10.000 bij elkaar hebt, naar minister Klompé stappen. We kunnen best nog een om-roepertjeverenigingetje gebrui-ken in Nederland. Of niet soms?

Gaan ze nu door met het bou-wen van de B-70, ja of nee? In PEPers beweert u van nee, maar een ander blad zegt van ja. Ik wil dit graag weten om-dat ik altijd de nieuwste model-vliegtuigen koop, die ook bij de luchtmacht dienst doen of

dienst gaan doen.

H Bröker, Schaesberg

Ze stoppen ermee!

Nu heb ik in PEP 22 iets ge-lezen over een zekere Peter Uylen, die denkt dat voetbal niets is, maar schaakspelen heel fijn vindt. Ik vind het zéér onsportief van hem dat hij schrijft: „Weg met Ajax, lang leve Jan Hein Donner.” Ik ben een liefhebber van voetbal, maar vind schaken ook interes-sant. Ik ga echter niet zeggen dat een van beide niets is, zoals hij. Daarom wil ik opmerken dat als je een sport afkeurt, je dat niet hoeft „rond te bazui-nen” in PEP. Wat Dries de Kinderen in dezelfde PEP schrijft, vind ik belachelijk. Wat hij schrijft, is grote onzin.

George Loos, Bergeijk

In PEP 22, bladzijde 7 staat „Tijd-Ruimte Parkeerplaats”, maar er staat net zo goed „Par-king Espace Temps” en in de-zelfde PEP op bladzijde 11 staan in het laatste plaatje ook twee teksten door elkaar. Kan dat echt niet beter?

Frans van Valderen, 's-Hertogenbosch

Het kan echt beter!

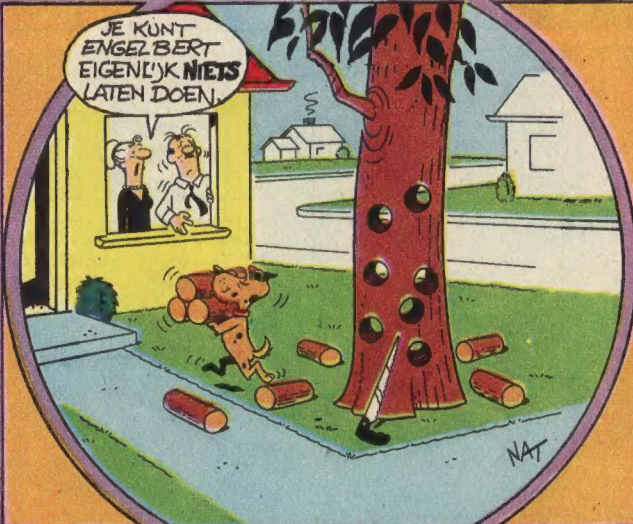
TEGEN ALLE KWALEN

DEZE WEEK

STRIPS	PAG.
Argonautjes	4
Blueberry	8
Mick Tangy	12
Ravian	14
Michel Vaillant	18
Asterix	20
Agent 327	24
Blake en Mortimer	26
Lucky Luke	30

F-5 FREEDOM FIGHTER	10
PEPPLAAT	
KROKODILLEN	16
DE ROEP VAN DE WILDERNIS	22
PEPPERS	28

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne ver-strekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoon-nummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** N. V. Tijd-schriften Uitgevers Mij., Van Schoonbeke-straat 34-38, Antwerpen, telefoon 38.23.80. Prijs per nummer 7,— F. Franco per post. Per kwartaal 91,— F, per half jaar 182,— F, per jaar 364,— F, te voldoen op P.B. 834.05 van N.V. TUM - Antwerpen. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

JE KUNT
ENGELBERT
EIGEND'K NIETS
LATEN DOEN

DE ARGONAUTJES EN DE

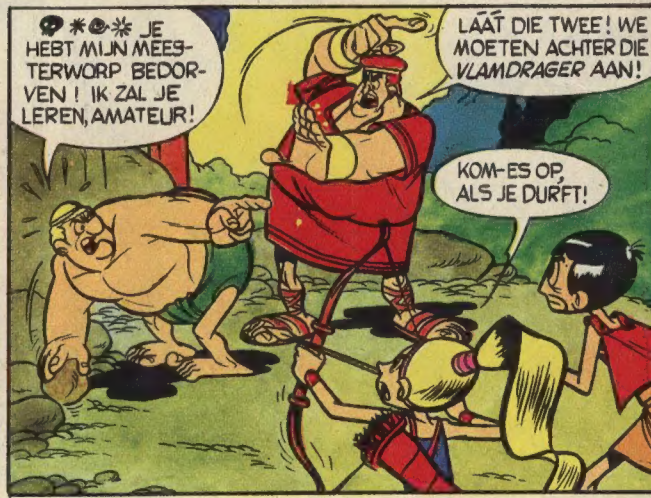
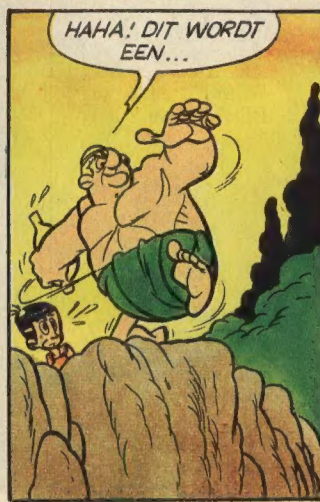
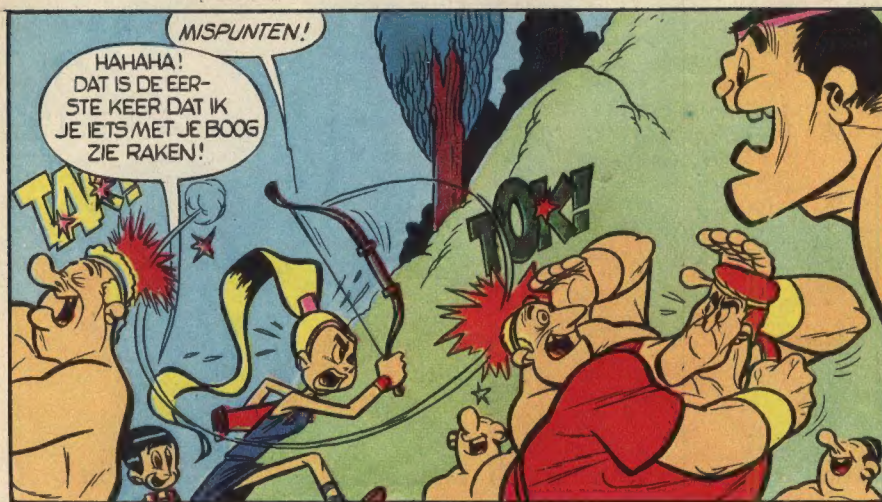
OLYMPISCHE VLAM

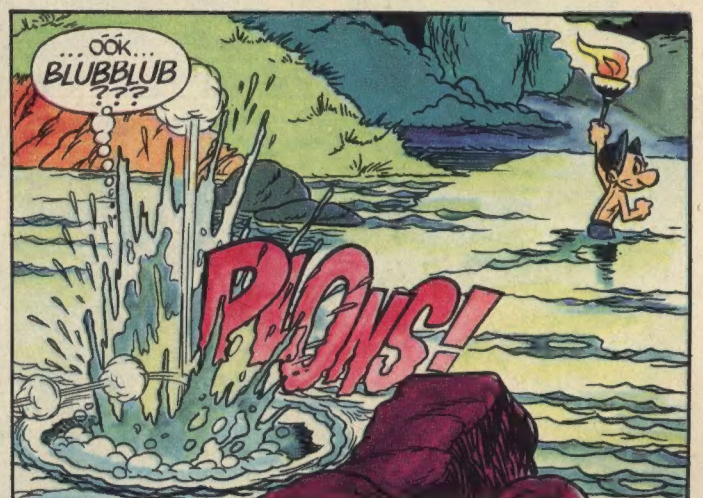
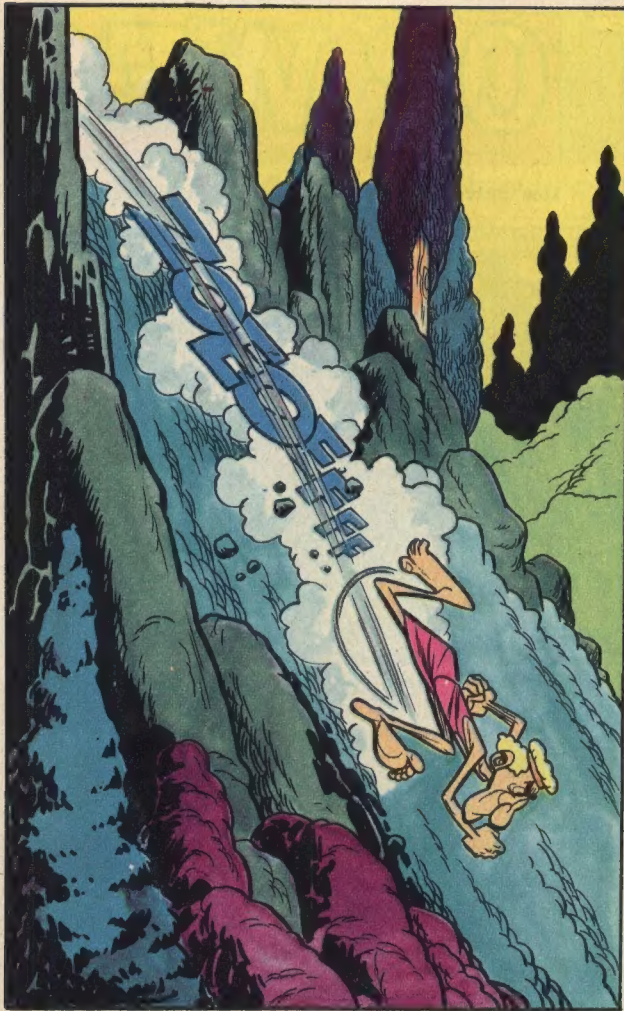
TEKST: BANDA TEK: MATENA

CASTOR EN POLLUX HEBBEN DE EER-
VOLLE OPDRACHT GEKregen, HET
VUUR VAN DE ZUIVERE SPORT-
GEEST NAAR OLYMPIA TE BRENG-
GEN. DE TRAINER DIONYSIUS,
DIE MINDER ZUIVERE SPORTOP-
VATTINGEN HEEFT, WIL ZE HIER-
IN DWARSBOMEN...

Het duivelse brein van Quanaah heeft een verschrikkelijk

BINNEN EEN UUR ZIJN DE RODE MIEREN HIER...! EN DAN BEN IK VERLOREN! HELEN DONDER, AL M'N MOEITE VOOR NIETS GEWEEST!

GRAIG VERMOEDT NIET DAT ER HULP KOMT...

DAMN! IK VOLG'T SPOOR VAN GRAIG'S PAARD NU AL UREN, EN NOG STEEDS GEEN TEKEN VAN LEVEN! MAAR IK ZAL EN MOET HEM VINDEN!

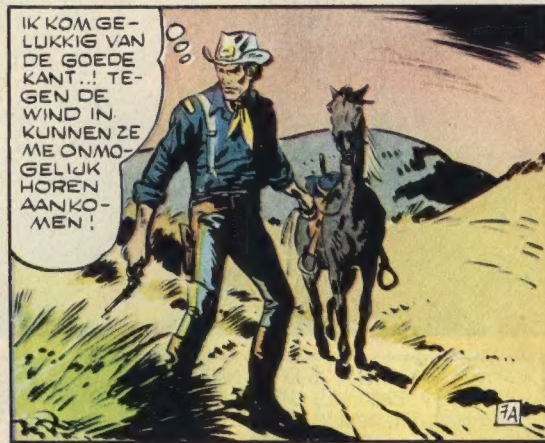
PLOTSILING HOORT BLUEBERRY 'N ZWAK, OP DE WIND AANGEDRAGEN GELUID...

PAARDEN! GEHINNIK VAN PAARDEN!

'T KOMT VAN DIE KANT... OH! VUUR! 'N KAMPVUUR! DAT MOETEN INDIANEN ZIJN!

IK KOM GE-LUKKIG VAN DE GOEDE KANT...! TEGEN DE WIND IN. KUNNEN ZE ME ONMOGELIJK HOREN AANKOMEN!

INMIDDELS

LUISTER, BLAUWE JAS! ALS JE NU SPREEKT, ZUL JE STERVEN, ONMIDDELIJK! ALS JE NU NIET SPREEKT, ZUL JE OOK STERVEN... MAAR LANGZAAM! DE MIEREN ZULLEN JE OPVRETHEN EN JE DAN UREN LANG MARTELEN...

STOWME COVOTE! ALS IK JE NOU ZEG DAT IK NIET WEEET WAT DAAR STAAT! HET IS GEHEIMSCHRIFT DAT IK NIET KAN LEZEN! DAT ZWEEER IK JE BIJ DE WANKA- TANKA VAN DE BLANKEN!

GROTE GEEST

IK KAN JE ALLEEN VERTELLEN DAT JE 'N BLOEDBAD ONTKETENT ALS JE ME VERHINDERT DE BOODSCHAP NAAR GENERAAL COOK TE BRENGEN! D-DUIZENDEN VAN JE BROEDERS ZULLEN OMKOMEN... DUIZENDEN BLANKEN ZULLEN STERVEN...

GE-GENERAAL COOK WIL ONDER-ONDERHANDELEN MET COCHISE...! IK DENK DAT DIT TELE-TELEGRAM DE TOESTEMMING IS VAN HET GROTE BLANKE OPPERHOOFD IN WASHING-WASHINGTON...

HAHAHA HAHA! HAHA!

?!?! ...

HAHA HAHAHA HAHA!

GRAIG! MET QUANAH!!!

0 ZIE 'DE EENZAME ADELAAR

DE BLAUWE JAS COCHISE

TEKST:
CHARLIER

TEKENINGEN:
GIRAUD

plan uitgebreed. Waar mensen falen, zullen de mieren luitenant Graig aan het praten brengen...

© 1968 Ed. Dargaud

WORDT VERVOLGD.

Dit is de F-84 Thunderstreak, de uitgediende aanvalsjager van onze luchtmacht, die vervangen wordt door de Northrop CF-5.

FREEDOM FIGHTER

De Freedomfighters van de USAF (waarvan hier een formatie in Vietnam-camouflage) zijn uitgerust om in de lucht te tanken. Alleen op bestelling is deze duurdere versie van de F-5 leverbaar.

Een F-5 A (éénzitter) van de RCAF, de Canadese luchtmacht. De voor Nederland bestemde Freedomfighters worden in licentie in Canada vervaardigd, ze staan geregistreerd als CF-5.

Dit is de N-156 F, het eerste prototype van de Freedomfighter. Fabrikant is Northrop Corporation, Beverly Hills, Californië.

TEKST: THUIS POSTMA

Wij Hollanders heten nuchtere luitjes te zijn: dat we van z'n leven niet over één nachtje ijs gaan, is bekend en dat aan een Nederlandse beslissing eindeloze debatten in commissies en subcommissies voorafgaan, weten we ook. Vooral als 't over zaken gaat waar Staatsgelden mee gemoeid zijn, plegen we te wikken en te wegen tot we zeker weten voor 't kleinste bedrag de beste waar te krijgen. Met Luchtmacht-uitgaven is de Staatskas gemoeid: straaljagers zijn kostbare vogels, die je niet even op een vrije dinsdagmiddag aanschaft. Die ouwe trouwe F-84 Thunderstreak kost per kist enige miljoenen. Nog duurder is de roemruchte Starfighter, de onderscheppingsjager die 'n aantal taken van de aftands wordende Thunderstreak moest overnemen: 6 à 7 miljoen. 'n Dure hap! En daarmee was de Luchtmacht er nog niet. Immers, de Starfighter kon niet alle taken van de F-84 overnemen, daartoe is deze jankschicht nu eenmaal niet gebouwd. Er moest een tweede vervangend toestel komen, een kist die niet al te veel mocht kosten, die betrouwbaar was, kortom: 'n jager die de oudgeworden Thunderstreak kon doen vergeten. Via boven-

genoemd commissiewerk en meer dan één nachtje ijs geviel het de Koninklijke Luchtmacht over te gaan tot aankoop van de Northrop F-5 „Freedomfighter”. Waarover het volgende. Amerika, Canada, Korea, Griekenland, Turkije, Spanje, Nationalistisch China en Noorwegen hebben de F-5 langere of kortere tijd in dienst. Schatten aan ervaring en een belangrijke vervolmaking maken de Freedomfighter binnen een jaar tot 'n straaljager in optima forma. Tot dat jaar om is kijkt Nederland de kat uit de boom of in dit geval, de gouden vogel uit de lucht. En geloof maar dat 't een perfect stukje werk is, de eerste F-5 die we in juni van 't volgend jaar in gebruik nemen. Als je de technische gegevens elders op deze pagina's bekijkt, kom je tot de verrassende ontdekking dat de Freedomfighter weliswaar niet de snelste of hoogstklimmende jager is, maar dat geen toestel in verhouding tot zijn netto-gewicht een grotere nuttige lading kan vervoeren (voor zover je bommen en ander moordtuig tenminste nuttige lading kunt noemen). Voor de prijs van 3 à 4 miljoen gulden (per kist) komt ons land in 't bezit van 'n uitstekende aanvalsjager

die zijn kinderziektes bij buitenlandse Luchtmachten te boven is gekomen. Wat je noemt een kwestie van uitgekookt beleid!

Voor de liefhebbers nog wat gegevens: een totaal van 105 Freedomfighters zullen tussen juni '69 en juli '71 worden geleverd. De voor ons land bestemde F-5's worden in Canada gefabriceerd, waarmee de aanduiding CF-5 verklaard is. Vijfenzeventig toestellen worden in de éénzitsversie gebouwd (CF-5 A), dertig kisten zijn tweezitters (CF-5 B). Van die dertig gaat een nog onbekend aantal de op Woensdrecht gestationeerde RF-104 fotoverkenneren vervangen, wat overblijft komt in de plaats van de eveneens verouderde Lockheed-T 33 T-Bird straaltrainer. De overige 75 jagers vervangen de F-84 Thunderstreaks van de twee aanvalssquadrans van het Commando Tactische Luchtmacht (vliegbasis Eindhoven). Droge cijfers die bij nadere beschouwing een schitterende verantwoording afleggen voor de aankoop van de CF-5 Freedomfighter, de aanvalsjager die moet meehelpen in geval van nood onze kostbare vrijheid te verdedigen.

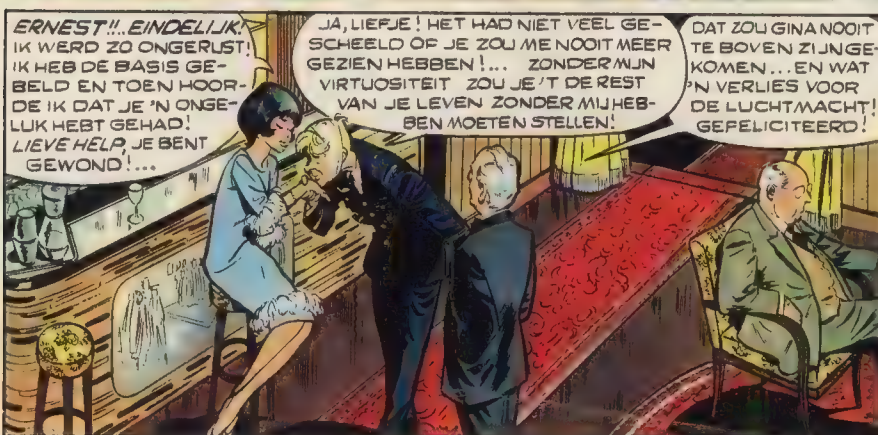
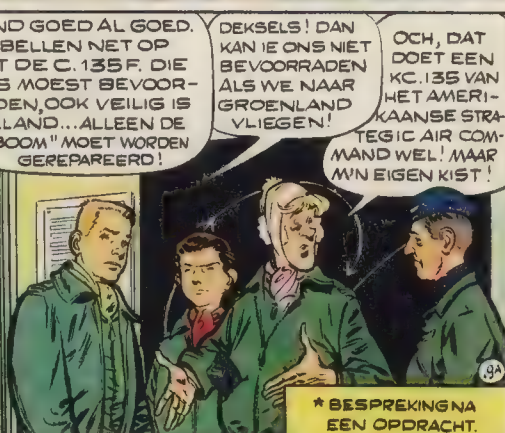
TECHNISCHE GEGEVENS F-5 EN F-84 THUNDERSTREAK

F-5: Max.snelheid 1621 km/u. Klimvermogen 11 km/min. Plafond 15200 m. Actieradius 2778 km. Lengte 13,71 m. Hoogte 3,96 m. Spanwijdte 8,10 m. Aandrijving twee General Electric J-85-15 Turbojets. Bewapening twee 20 mm-kanonnen plus 2818 kg air to air en air to ground-wapens. Afwerpbaar brandstoftanks. Leverbaar in één- en tweezitsversie. Prijs 3 à 4 miljoen gulden. F-84: Lengte 13,21 m. Hoogte 4,37 m. Spanwijdte 10,25 m. Max.snelheid mach 0,94. Bewapening zes 12,7 mm-mitrailleurs plus 2720 kg bomgewicht.

MICK TANGY

Laverdure weigert uit zijn kostbare kist te springen. Tangy besluit de koppige ongelukspiloot binnen te loodsen en dankzij hem maakt Ernest 'n veilige landing...

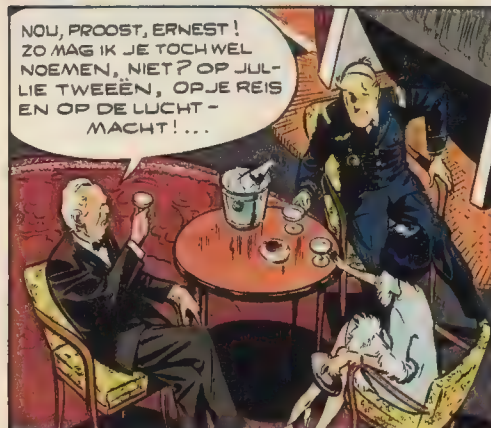

GEVAAR OP GROENLAND

DOOR LOERZO EN J.M. CHARLIER

© 1968 Ed. Dargaud

WORDT VERVOLGD

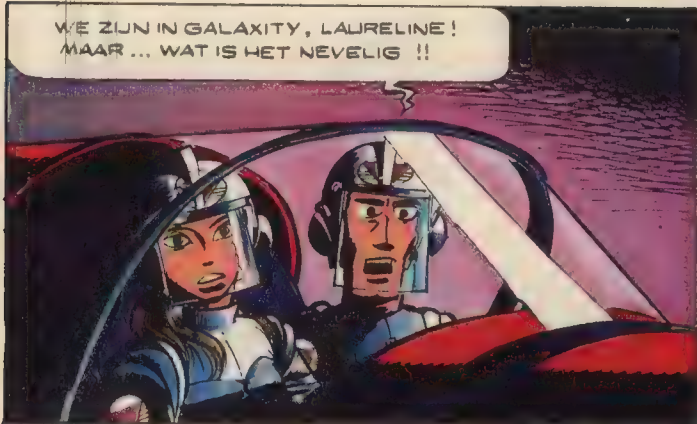
TEKST:
LINUS
TEKENINGEN:
J.C. MÉZI

Xombul, het hoofd van de 28e-
eeuwse Dromendienst, is uit de
middeleeuwen weer naar 't jaar
2720 gevlicht. De hem achtervol-
gende Ravian zit 'm op de hielen!

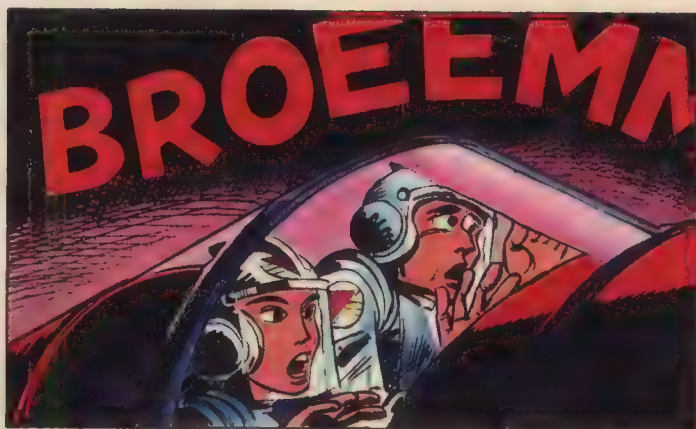

RAVIAN ende

WE ZIJN IN GALAXY, LAURELINE!
MAAR ... WAT IS HET NEVELIG !!

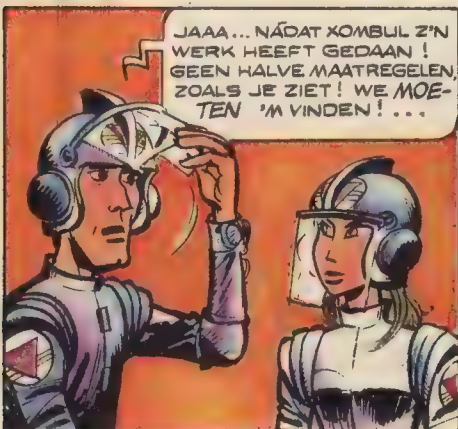
BROEEMA

IS DIT
GALAXY
???

JAAA... NADAT XOMBUL Z'N
WERK HEEFT GEDAAN!
GEEN HALVE MAATREGELEN,
ZOALS JE ZIET! WE MOE-
TEN 'M VINDEN!...

...MAAR EERST KUNNEN WE
'N HELI-BOL ZIEN TE...

HÊ!

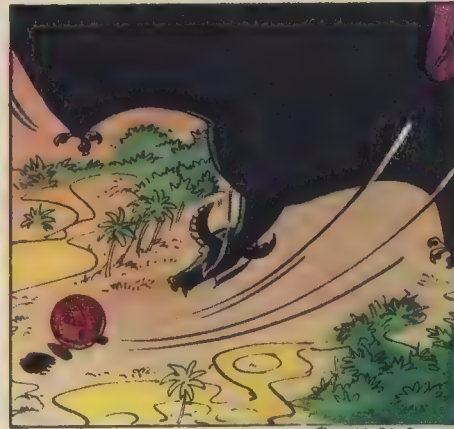
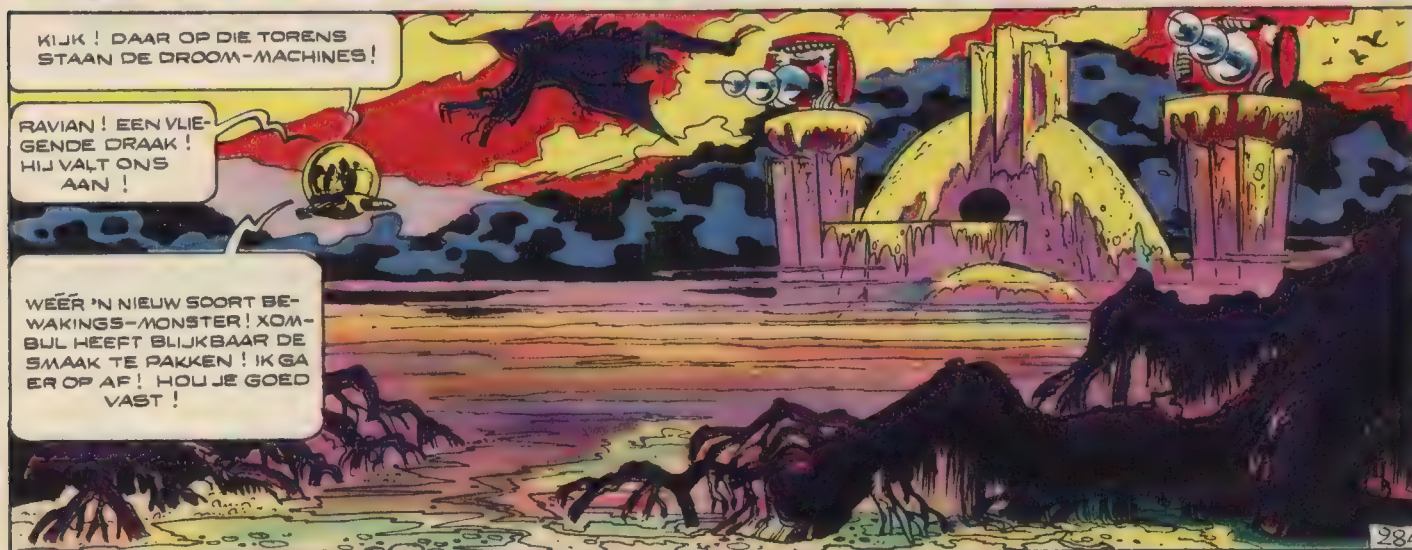
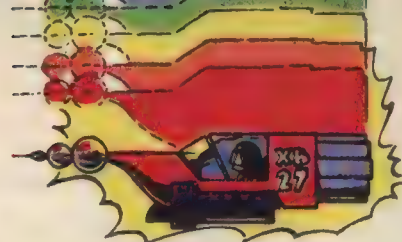

JIRAD! NOG STEEDS DEZELFDE!
MAAR WAT DOE JE ZENUWCHTIG!

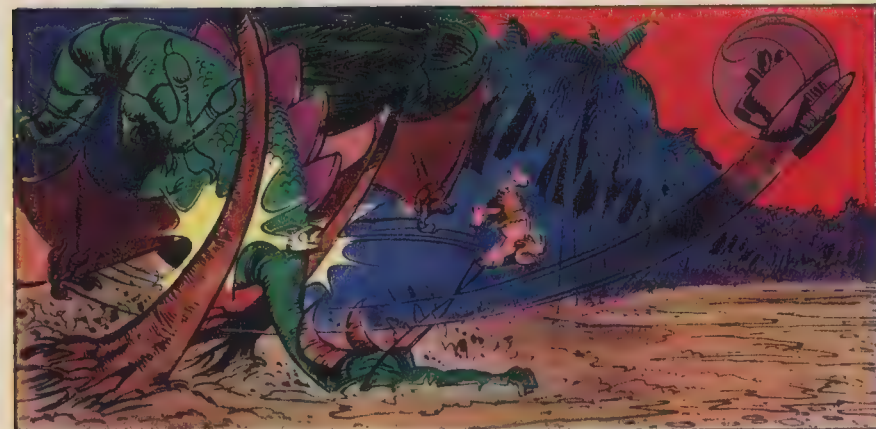
DAT ZOU JIJ OOK ZIJN ALS JE IN
MIJN SCHOENEN STOND, RAVIAN!
IK BEN OP 'T NIPPERTJE AAN XOMBUL
ONTSNAPT! HIJ STUURT AFSCHU-
WELIJKE MONSTERS AF OP IEDER-
EEN DIE ZICH TEGEN HEM VERZET!
EN HIJ WIL ZICH IN HET DROMEN-
PALEIS TOT KEIZER VAN HET
GALACTISCHE WERELDIJK
LATEN KRONEN!

VIERDE DIMENSIE

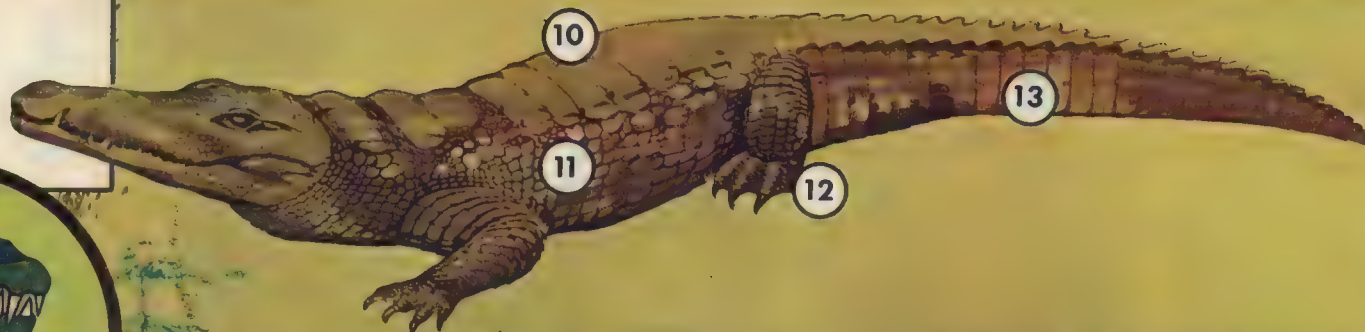
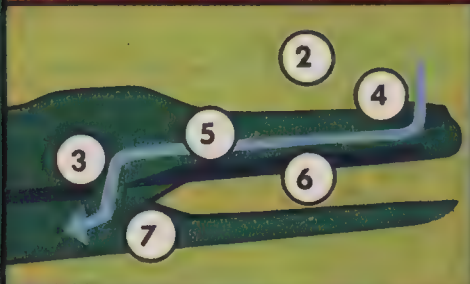

© 1968 Ed. Dargaud

KROKODILLEN

Krokodillen, alligators en gavialen zijn vraatzuchtige reptielen, die uitsluitend leven van dierlijk voedsel, zoals slakken, vissen, vogels en zoogdieren.

1. Schedel van de sibecus, een uitgestorven krokodillesoort, die voorkwam in Zuid-Afrika. 2. Doorsnede door een kop van een krokodil. Duidelijk zichtbaar zijn de (3) inwendige en (4) uitwendige neusgaten, benevens (5) het luchtkanaal, (6) het verhoorde gehemelte en (7) de huidplooi die de keelgaten afsluit als hij onder water duikt. Het verschil tussen alligators en krokodillen is duidelijk te zien aan de manier waarop de tanden van de onder- en bovenkaak op elkaar passen: bek van een alligator of kaaiman (8) en die van een krokodil en een gaviaal (9). De rug (10) is beschermd door stevige pantsersplaten. De (11) nijlkrokodil heeft zwemvliezen (12) tussen de tenen. De (13) staart wordt gebruikt om te zwemmen, maar is ook een geducht wapen. 14. In de Orinoco komt de zwarte kaaiman voor. 15. Op speciale krokodillenfarms in Midden-Amerika worden Amerikaanse alligators gekweekt om wille van de huid. Men laat daar de eieren in broedmachines uitbroeden. 16. De Chinese alligator heeft geen zwemvliezen, leeft van vis en kan een lengte van 1,70 meter bereiken. 17. De Afrikaanse stompsnuitkrokodil wordt nooit langer dan twee meter. De Yacare-alligator (18) komt alleen in de Amazone voor. 19. Niets vermoedende watervogels vor-

men een gemakkelijke prooi. 20. Bijna alle krokodillen hebben een stompe kop. De Gangesgaviaal (21) en de Maleise gaviaal (22) vormen een uitzondering. De (23) dwergalligator uit Midden-Afrika is veel kleiner dan zijn grote broer (24), de Amerikaanse alligator. In stille meertjes en riviertjes leeft de (25) Indische krokodil. Bij grote droogte ondernemen deze dieren strooptochten op zoek naar water. 27. De in de Orinoco levende krokodillesoort kan tot vier meter lang worden en is voor mensen zeer gevaarlijk. 28. De alligator mississippiensis komt voor in Latijns-Amerika. De Indiërs beschouwen de (29) Gangesgaviaal als een heilig dier. Krokodillen in Afrika zijn meestal in gezelschap van (30) nijlwachtvogeltjes die de huid van de rovers bevrijden van waterdieretjes en parasieten. De grootste krokodil ter wereld is de (31) Porous. 32. Geboorte van een krokodil. 33. De vrouwen leggen twintig tot zestig eieren. De nesten (35) worden bedekt met rottende bladeren. De eieren komen uit door de warmte die ontstaat bij het rottingsproces. 34. Door verschillende roofvogels wordt jacht op de eieren gemaakt, terwijl de (37) nijlhagedis er uitsluitend van leeft. Dit dier kan een lengte van 1,70 meter bereiken. 38. Dwergkaaiman.

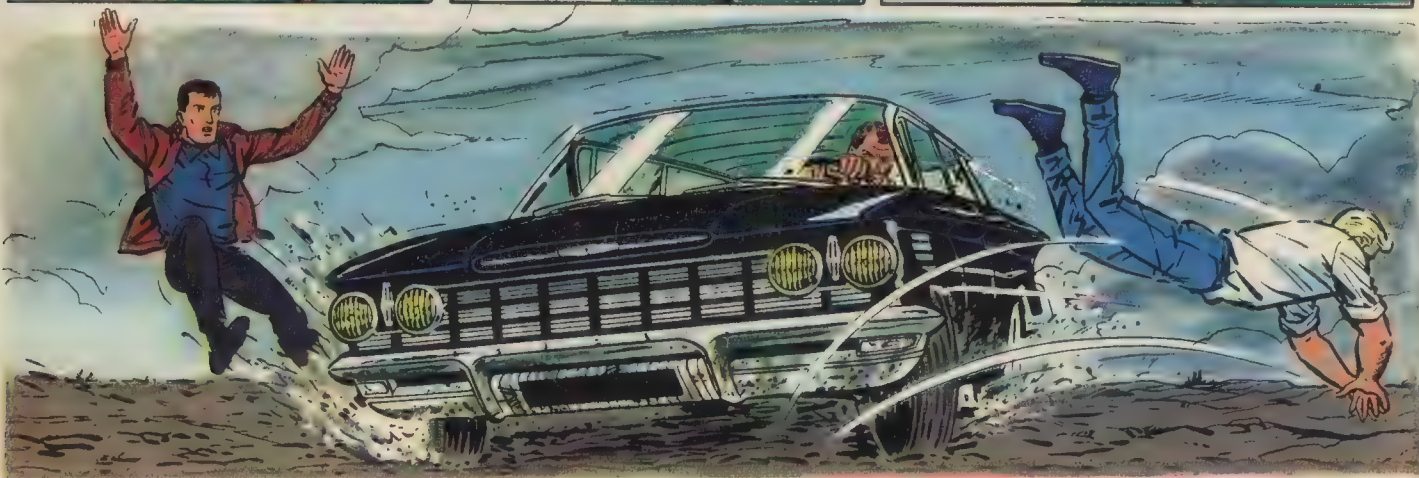
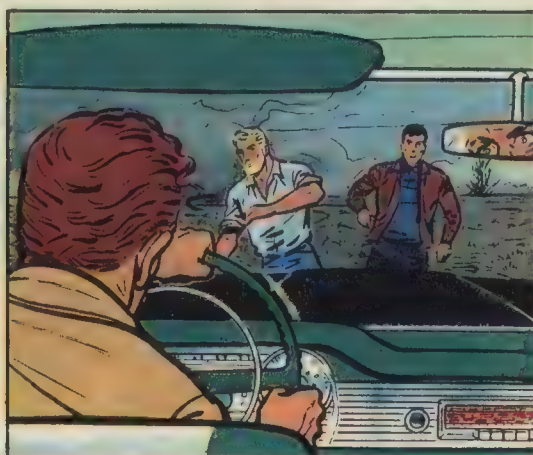
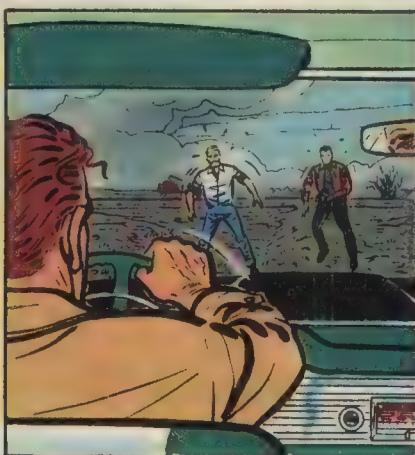
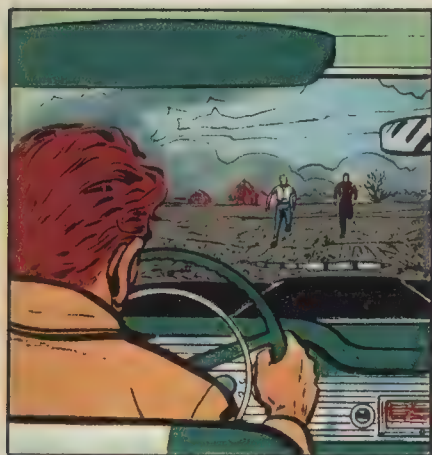
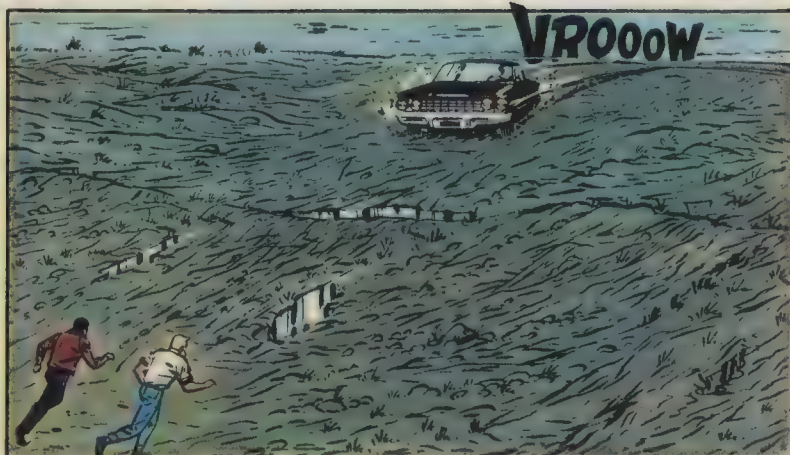
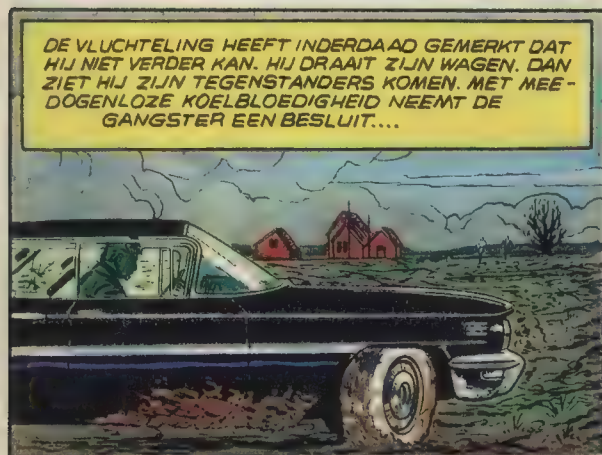

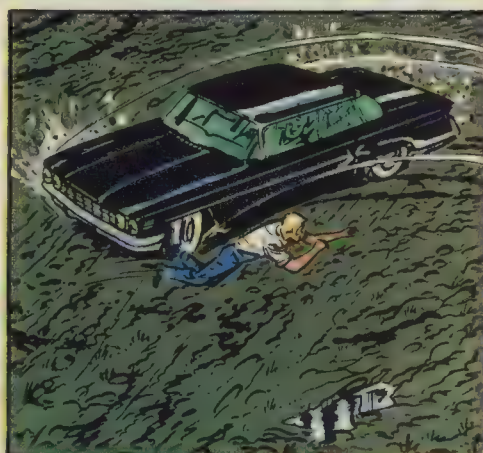
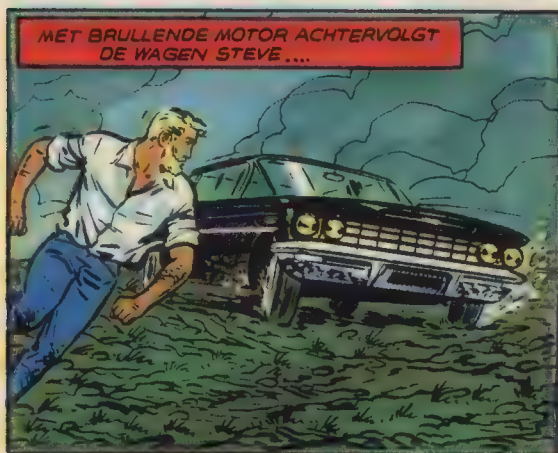
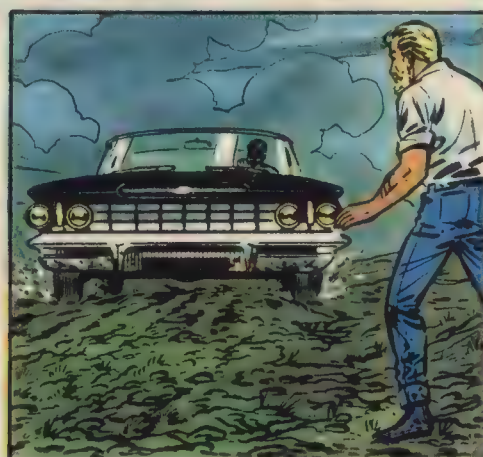
PIERRE SOSTRES

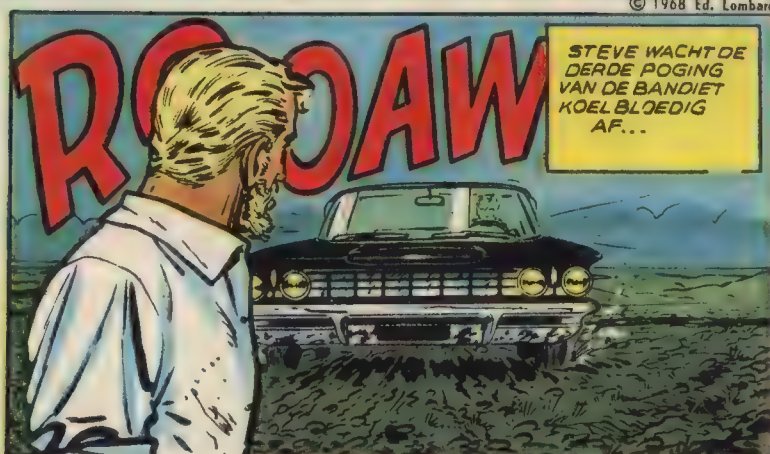
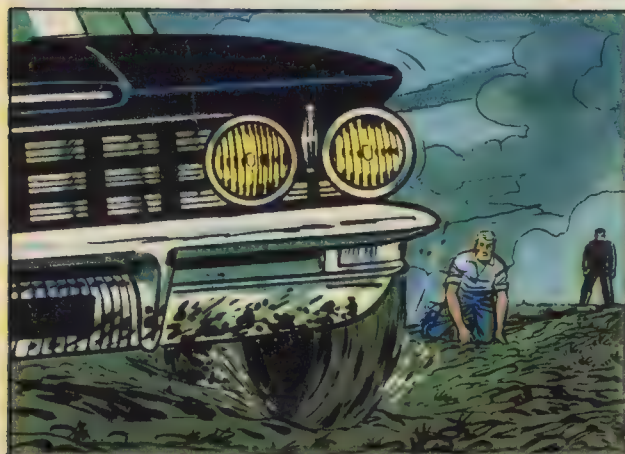
DE TERUGKEER VAN STEVE

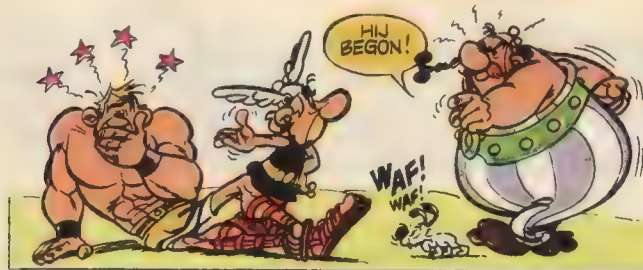
DOOR JEAN GRATON

© 1968 Ed. Lombard

TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de

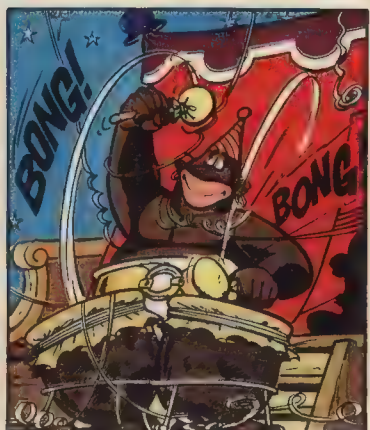
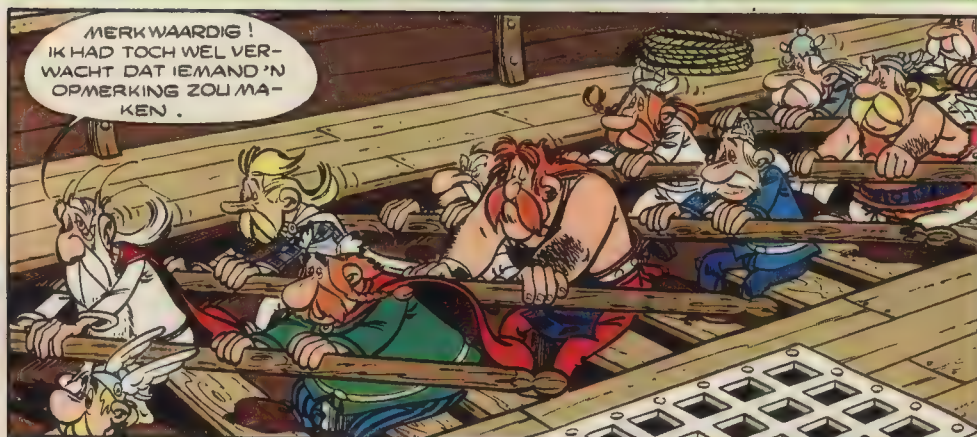

DE REIS
VERLOOPT
VOORSPOE-
DIG...

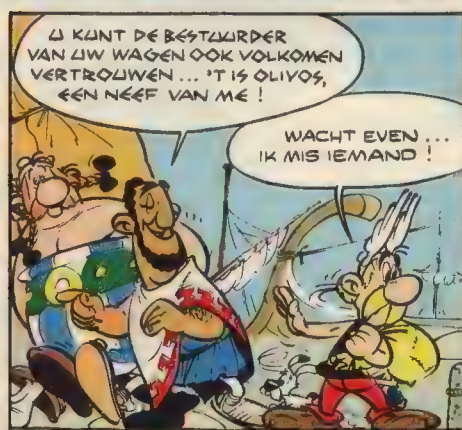
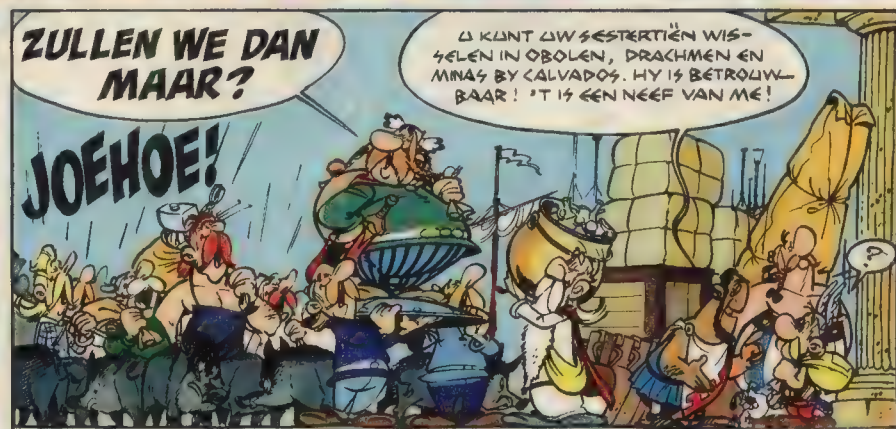
... EN OP
'N DAG...

MORGEN ZIJN
WE ER, MANNEN!
PIRAEUS WACHT
OP ONS!

OLYMPISCHE SPELEN

De hele stam der onoverwinnelijke Galliërs is scheepgegaan in een gehuurde galei en roeit richting Griekenland. Daar zullen de Galliërs hun kampioenen voor de Olympische Spelen aanmoedigen en toejuichen.

© 1968 Ed. Dargaud

DE ROEP VAN DE WILDERNIS

DOOR JACK LONDON; ILLUSTRATIE RENE FOLLET

Het moest ervan komen: een gevecht tussen de leider van het span en zijn belager, een strijd op leven en dood tussen Spitz en Buck. De grote witte hond verliest leiderschap en leven, Buck zegeviert en wordt erkend als de onbetwiste aanvoerder. De aristocratenhond uit het Zuiden ontpopt zich als een oerdier dat geen meester erkent, noch onder de mensen noch onder zijn broeders. Alleen de dood is zijn meerdere.

DAVE'S EINDE

Dat François Buck niet had onderschat, bleek al aan het begin van de dag. Onmiddellijk nam Buck al de plichten van het leiderschap op zich, en waar inzicht nodig was, en snel denken en snel handelen, daar toonde hij zich zelfs de meerdere van Spitz, wiens gelijke François nooit had gezien.

Maar Buck was vooral een uitblinker als hij de wet stelde en er zorg voor droeg dat zijn maats ze opvolgden. Dave en Sol-leks liet het koud wie de leider was. Dat ging hen niet aan. Maar de rest van het span was ongehoorzaam geworden tijdens de laatste dagen van Spitz en ze waren niet weinig verrast nu Buck hen hardhandig manieren begon te leren.

De eerste nacht in het kamp werd Joe, de kwaadaardige, grondig gestraft, iets wat Spitz nooit voor elkaar had gekregen. Buck verpletterde hem gewoon onder zijn zwaardere gewicht en gaf hem er net zolang van langs tot hij ophield met bijten en om genade begon te janken.

Onmiddellijk werd de stemming van het span beter. De eensgezindheid van vroeger keerde terug en weer trokken de honden als één hond in het gareel. Bij de Rink Rappids werden twee poolhonden, Teek en Koon, bij het span gevoegd, en de snelheid waarmee Buck hen dresseerde, benam François de adem.

„Nooit gezien zo'n hond!” riep hij uit. „Nee, nooit. Hij waard een duizend dollar. Heb ik gelijk, Perrault?”

En Perrault knikte. Hij was zijn schema vooruit en die voorsprong werd iedere dag groter. De weg was in uitstekende toestand, goed vastgestampt en hard, en er was geen nieuwe sneeuw op komst. Ook was het niet te koud. De temperatuur daalde tot 50° onder nul en bleef zo de hele reis. De mannen reden en liepen om beurten, en de honden werden in volle ren gehouden, met maar weinig rustpauzes.

De Dertig Miljen Rivier was zo goed als helemaal met ijs bedekt en wat hen op de heenreis tien dagen had gekost, deden ze nu in één dag. Zonder onderbrekingen legden ze de zestig mijlen af tot de White Horse Rapids. Over de meren Marsh, Tagish en Bennett trokken ze zo snel, dat de man die aan de beurt was om te lopen, aan een touw achter de slee werd meegetrokken. En op de laatste nacht van de tweede week bereikten ze White Pass en konden ze in de diepte de lichten van Skaguay en van de schepen zien.

Het was een record-reis. Veertien dagen lang hadden ze iedere dag veertig mijlen afgelegd. François en Perrault reden trots de hoofdstraat door en werden overal uitgenodigd een glaasje mee te drinken, terwijl een menigte sleedrijvers en hondenkenners het span kwam bewonderen. Toen probeerden drie of vier zware jongens uit die streek de stad hun wil op te leggen, voor welke moeite ze met kogels doorzeefd werden, en de koerier en zijn span verloren de belangstelling van het publiek. Daarna kwamen bevelen van de regering. François riep Buck naar zich toe, sloeg zijn armen om hem heen en hilde. En dat was het laatste dat Buck zag van Perrault en François. Evenals andere mannen verdwenen zij voorgoed uit zijn leven.

Een Schotse halfbloed nam de zorg voor hem en zijn maats over, en in het gezelschap van een dozijn andere spannen begonnen ze opnieuw aan de lange, moeilijke reis naar Dawson. Er was nu geen sprake meer van records halen, alleen nog van een zware dagtaak in het gareel, want ze moesten regelmatig berichten uit

de buitenwereld naar de goudzoekers in de ijzige wildernis brengen.

Buck deed zijn werk zo goed hij kon, en zag toe dat de anderen ook hun best deden, maar het was een eentonig leven. Iedere dag leek op de vorige. Elke ochtend was hetzelfde: het inspannen en op weg gaan in het donker voor de zonsopgang. En elke nacht werd het kamp opgeslagen, vuur aangelegd; en na het voederen — in Bucks ogen het grote moment van de dag — was het weleens prettig wat rond te zwerven met de andere honden. Soms waren er meer dan honderd bij elkaar, waaronder gemene vechtersbazen, maar na drie gevechten met de ergste woestelingen, werd Buck algemeen als leider erkend.

Het liefst van alles lag hij bij het vuur, de achterpoten onder zijn lijf getrokken, de voorpoten voor zich uitgestrekt, met opgeheven kop, dromerig in de vlammen starend. Soms dacht hij aan dingen, die hij nooit werkelijk gezien had, maar die hem toch niet vreemd waren: herinneringen aan een leven in de oertijd, aan dat van zijn voorouders die als het ware nog in hem verder leefden. En zo kon hij, daar aan de oever van de Yukon, zich de hollen mensen herinneren uit het Stenen Tijdperk, terwijl hij met nietsziende ogen in het vuur staarde. En soms deden die visioenen uit een andere wereld Bucks haren overeind staan, tot hij zacht begon te janken of gedempt gromde, en de man bij het vuur riep: „Hé Buck, word wakker!” Waarop de andere wereld vervaagde en de werkelijke wereld terugkeerde, en hij opstond, geeuwde en zich uittrekte alsof hij geslapen had.

Het was een zware tocht, die de honden uitputte. Ze verkeerden in een ellendige toestand toen ze Dawson bereikten. Daar hadden ze minstens een dag of tien rust moeten hebben, maar al na twee dagen vertrokken ze weer, beladen met berichten voor de buitenwereld. De honden waren vermoeid, de sleedrijvers kribbig, en om alles erger te maken, sneeuwde het iedere dag. Dat betekende een zachtere weg, grotere wrijving op de lopers en zwaarder trekken voor de honden. De mannen deden wat ze konden om hun dieren te helpen.

Iedere nacht werd het eerst voor de honden gezorgd. Zij aten vóór de mannen en niemand zocht zijn slaapzak op voor hij de voeten van zijn honden had verzorgd. Toch namen hun krachten af. Vanaf het begin van de winter hadden ze achttienhonderd mijl afgelegd, de hele lange afstand zwoegend in het gareel, en achttienhonderd mijl is zelfs voor de taaieste hond wel erg veel. Buck was er tegen bestand, hield zijn maats aan het werk en wist de tucht erin te houden, al was ook hij erg vermoeid. Billee jankte en kermde regelmatig in zijn slaap. Joe was kwaadaardiger dan ooit, en Sol-leks was ongenaakbaar aan zijn blinde en aan zijn andere kant.

Maar Dave had het meest te lijden. Er was iets niet in orde met hem. Hij werd somber en prikkelbaar, en zodra het kamp werd opgeslagen, maakte hij zich een hol om te slapen, zodat zijn sleedrijver zijn portie vis maar naar hem toe bracht. Eenmaal uitgespannen, lag hij neer en kwam niet meer overeind tot hij de volgende ochtend werd ingespannen. Toen ze Cassiar Bar bereikten, was hij zo zwak dat hij herhaaldelijk in het gareel neerviel. De Schotse halfbloed liet halt houden en maakte zijn teugels los, zette Sol-leks op zijn plaats aan de wijsels. Het was zijn bedoeling Dave rust te geven,

door hem vrij achter de slee te laten meelopen. Ziek als hij was, verzette Dave zich toch nog, grommend terwijl de leidsels werden losgemaakt en hartbrekend jankend toen hij zag dat Sol-leks werd ingespannen op de plaats die hij zo lang en met zoveel toewijding had ingenomen. Want hij had de trots van de sledehond en hij kon niet verdragen dat een andere hond zijn werk zou doen.

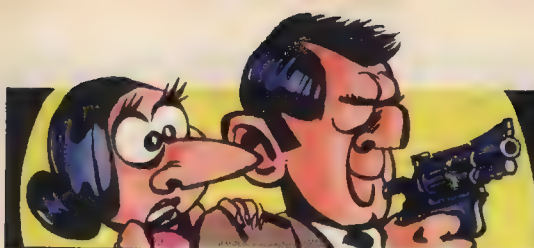
Toen de slee op gang kwam, waggelde hij mee door de losse sneeuw, Sol-leks aanvallend, wegduwend, probeerend zijn oude plaats weer in te nemen, en aldoor kermde en jankte hij van verdriet en pijn. De halfbloed probeerde hem met de zweep te verjagen, maar hij sloeg geen acht op de striemen en de man kon er niet toe komen, hem harder te slaan. Dave weigerde achter de slee aan te hollen, waar het lopen in de platgetrapte sneeuw zoveel gemakkelijker was, maar bleef naast het span door de zachte sneeuw ploeteren, tot hij uitgeput neerviel en bleef liggen waar hij was gevallen, luguber huilend tegen de lange rij van sleden die aan hem voorbij trok.

Met zijn laatste krachten wist hij achter de karavaan mee te strompelen tot de volgende halteplaats, waar hij langs de rij waggelde tot hij naast Sol-leks stond. Zijn sleedrijver bleef een ogenblik staan om zijn pijp op te steken en zette toen zijn span aan. De honden kwamen opvallend vlot in beweging, keken ongelovig om en bleven toen verbaasd staan. Ook de sleedrijver was verbaasd; de slee was niet van zijn plaats gekomen. Hij riep zijn kameraden om hen te laten zien wat er gebeurd was. Dave had beide leidsels van Sol-leks doorgebeten en stond recht voor de slee, op zijn eigen plaats.

Hij smeekte met zijn ogen om daar te mogen blijven. De sleedrijver was verbluft. Zijn kameraden spraken erover hoe een hond zijn hart kon breken als je hem zijn werk weigerde, ook al doodde het hem. En ze vertelden van gevallen die ze hadden meegemaakt waarin oude of gewonde honden waren gestorven, juist doordat ze uit het gareel werden genomen. Het leek hen dus barmhartiger, Dave — nu hij toch ten dode was opgeschreven — maar in het gareel te laten sterven, tevreden en voldaan. Daarom werd hij weer ingespannen, en trots trok hij weer mee als voorheen, al schreeuwde hij het meer dan eens uit van de pijn.

Maar hij hield vol tot het kamp werd bereikt, waarna de sleedrijver een slaapplek voor hem maakte bij het vuur. In de ochtend was hij te zwak om te lopen. Met grote inspanning wist hij op de been te komen, maar wankelde en viel. Toen kroop hij langzaam op zijn buik naar het wachtende span. Maar zijn krachten begaven hem en het laatste wat zijn maats van hem zagen, was hoe hij naar adem snakkend in de sneeuw lag, vol verlangen zich bij hen te voegen. Maar ze konden hem droevig horen huilen toen hij door het dichte laaghout langs de rivier aan hun blik onttrokken werd. Daar werd haltgehouden. De Schotse halfbloed keerde langzaam terug naar het zojuist verlaten kamp. De andere sleedrijvers bleven zwigend wachten. Ze hoorden de knal van een revolver. De man keerde haastig terug. De zwepen knalden, de bellen rinkelden vrolijk, de sleden gleden voort; maar Buck, en iedere hond, wist wat er daar achter het laaghout was gebeurd.

Volgende week:
EEN SPAN VOOR MERCEDES

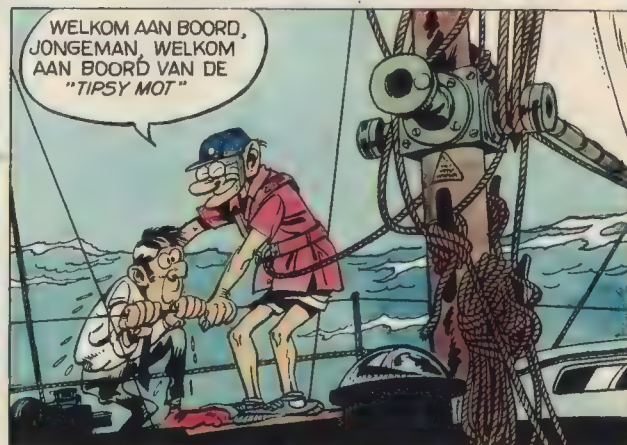

AGENT 327

Agent 327 heeft in zijn ijver de verkeerde deur van het vliegtuig geopend. Het gevolg is natuurlijk 'n vrije val en wel in de oceaan... Er daagt hulp...

IK VAAR AL EEN PAAR
UUR ACHTER JE AAN, JON-
GEMAN... IK DACHT DAT JE
AAN EEN LANGE-AFSTAND-
ZWEMWEDSTRIJD DEELNAM
...MAAR IK HEB ME VER-
GIST, GELOOF IK...

WELKOM AAN BOORD,
JONGEMAN, WELKOM
AAN BOORD VAN DE
"TIPSY MOT"

MAG IK ME EVEN VOORSTELLEN... MIJN
NAAM IS FRANCISCUS TIETJERKSTERA-
DEEL... EN IK BEN BEZIG AAN EEN ONE-
MAN-ZEILTOCHT ROND DE WERELD...
WAT EEN ENGELSMAN KAN, KAN EEN
HOLLANDER BETER, NIETWAAR?

DAAROM GA IK (HAHA... LET OP...
STUNTJE!) NIET ALLEEN VIA KAAP
HOORN, MAAR OOK NOG ES EEN KEER VIA
DE BERINGSTRAAT, DE KASPISCHE-ZEE, DE
GOLF VAN AKABA EN DE OUDE MAAS!! NOU
JIJ WEER... MAAR VERTEL... EENS HOE
KOM JIJ HIER VERZEILD.
JONGEMAN?...

NADAT AGENT 327 DROGE KLEREN HEEFT AANGETROKKEN, VER-
TELT HIJ DE HEER TIETJERKSTERADEEL ZIJN BELEVENISSEN...

... EN TOEN ZAG IK U! EN DAT AL-
LES BEGON DUS MET HET IN-
CIDENT TIJDENS DIE CRUISE...
IK VERMOED TROUWENS
DAT WE ONS ONGEVEER OP
DE PLAATS BEVINDEN
WAAR DAT GE-
BEURD IS...

OÖK EEN
PILSJE VOOR
DE DORST,
JONGEMAN?

!!!
PING!
PING!

KIJK EENS
AAN... MIJN CONCLUSIE
VAN ZOËVEN SLOEG DE
SPIJKER OP DE KOP... DE
GESCHIEDENIS HERHAALT
ZICH... MAAR WAARDOR
ZOU AL DAT GLAS
BREKEN ???

EEN VOOR
HET MENSELIJK
OOR ONHOORBAAR
GELUID MISSCHIEN ?
ER ZIJN ZANGERS DIE
EEN WIJNGLAS STUK
KUNNEN ZINGEN...

NEEM JIJ DE SCHADE EVEN
OP JONGEMAN... DAN
RUIM IK DE ROMMEL OP
...IK HOU VAN SCHOON
SCHIP...

IK BEN BANG
DAT HET GLAS
VAN UW PATRIJS-
POORTEN IS
GEBARSTEN...

DAAR
SPANNEN WE
DAN WEL EEN
ZEILDOEKJE
VOOR...

WAT ERGER IS, MIJNHEER
TIETJERKSTERADEEL... AL
UW NAVIGATIEINSTRUMEN-
TEN ZIJN ZWAAR BE-
SCHADIGD...

DAN VAAR IK
WEL VERDER OP DE
STERREN... ZO IS
COLUMBUS OÖK EEN
HEEL EIND GEKO-
MEN!...

DAT WAS ZO ONGEVEER AL-
LES, MIJNHEER TIETJERK-
STERADEEL... HET ERGSTE
HEBBEN WE GEHAD... AL-
LEEN UW BIERVORRAAD
IS...

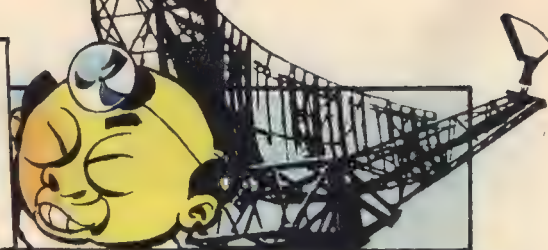
M'N BIER !!
MIJN LAATSTE 657
FLESJES PILS !!
ALEMAAL KAPOT !!

HEËË!! KIJK EENS AAN DE
HORIZON... EEN EILAND,
KENNELIJK MET TWEE
WERKENDE VULKANEN...

GRRRRRRR
RRRRRR
RR!

NAAM: IJZERBROOT, Hendrik
 CODENUMMER: 327
 DOSSIERVERWIJZING: zie onder M, (dossier Dr. Marbe)
 OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
 RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
 OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
 zie Alg. K.S. 010-251610 ref. Deuxieme Bureau, CIA,

DUPLICAT

MAG IK EVEN TUSSEN UW ZEEKAARTEN SNUFFELLEN? EENS KIJKEN OF DAT EILAND ERGENS OP AANGEGEVEN STAAT ...

WRAAK!

NEE MAAR! EEN EILAND IN DE VORM VAN 'N VRAAGTEKEN!! DAT DOET ME DENKEN AAN DE ONTVOERING VAN MARIA BRALLAS ... KAPOTTE GLAZEN ... ZOU DE CHEF GELIJK HEBBEN DAT DIT MET ELKAAR IN VERBAND STAAT??

MIJNHEER TIETJERKSTERADEEL ... IK ZOU GRAAG EEN KIJKJE NEMEN OP DAT EILAND ... DENKT U DAT DAT ZOU GAAN??

WE ZITTEN ZONDER BIER, MAAR IK ZAL M'N BEST DOEN, JONGEMAN...

WAT 'N AFSTAND MOET IK NOG AFLEGGEN... KAAP HOORN, 'T KATTEGAT, DE DELTAWERKEN... EN DAT ALLES ZONDER 'N DRUPPEL BIER ...

DIE TWEE VULKANEN VORMEN DE PUNT ONDER HET VRAAGTEKEN... IK DENK DAT WE DAAR NIET HOEVEN TE GAAN KIJKEN...

OP HET EILAND KAN IK MISSCHIEN WAT WATER INSLAAN... DAT ZAL IK WEL (BAAH) GAAN NODIG HEBBEN NU (SNIK) MIJN BIER FOETSIE IS ...

GA JIJ OP DE VOORPLECHT STAAN, JONGEMAN, EN KIJK OF HET NIET TE ONDIEP WORDT.

JA... DAT GAAT GOED ZO... HET WATER IS HELDER... KALMRIES AAN... VOORZICHTIG!!! HET WORDT WAT ONDIEPER !!!

STOP! STOP!
 STOP ONNIDDELEK OF WE LOPEN AAN DE ...

...GROND!!

GRAATS!!

WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Duranton heeft nu het echte halssnoer en weet zich ermee uit de voeten te maken.

DURANTON HEEFT ECHTER GEMERKT DAT HIJ GEVOLGD WORDT....

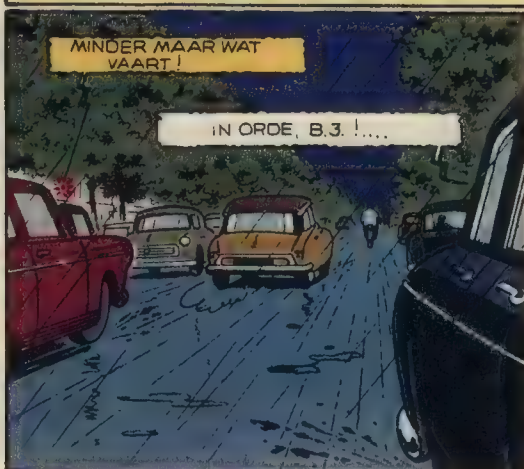

ALWÉÉR DIE PEUGEOT!
WIE KAN DAT TOCH ZIJN?

HALLO, HIER PRADIER!
DURANTON GAAT TERUG
OVER DE BOULEVARD MONT-
PARNASSE, NEEM HET VAN
ONS OVER... ANDERS VALLEN
WE TEVEEL OP...SLUITEN!

WAGEN B.3. VOLGT HET BEVEL VAN DE COMMISSARIS
OPEN GAAT ACHTER DE D.S. AAN....

MINDER MAAR WAT
VAART!

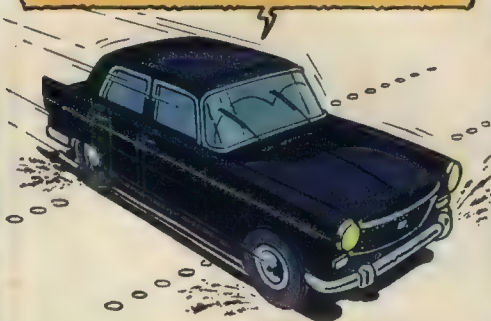
IN ORDE, B.3. !....

WAAROM MAAKT
HIJ TOCH ZO'N OMWEG
NAAR MONTSOURIS?!

HEB JE HET DAN NIET DOOR, PRADIER?
...BOULEVARD MONT-PARNASSE, PORT
ROYAL, LES Gobelins, LA PORTE
D' ITALIE....

VERDRAAID, DE WEG NAAR ORLY! HIJ
WIL ER VANDOOR! VOORUIT, BERNARD!

OP DATZELFDE
OGENBLIK....

BERNARD REMT...MAAR DOOR DE REGEN IS DE WEG GLAD...

AAAH!
DIE VRACHT WAGEN...!

DE POLITIEWAGEN SUIPT...EEN BOTSING IS ONVERMIJDELIJK...

HÉ! ZIJN JULLIE DRONKEN?

HEEFT U DAT
STOPLICHT NIET
GEZIEN?

IK BEN COMMISSARIS
PRADIER! MAAK DE WEG
ONMIDDELIJK VRIJ!

OP DAT MOMENT KOMT ER EEN BOODSCHAP
VAN WAGEN B.3. BINNEN !....

HALLO, HIER B.3. ! WE ZITTEN NOG
STEEDS ACHTER DIE D.S. AAN...HIJ SCHIJNT
NIET PRECIËS... TE WETEN WAT-IE WIL...

HALLO, B.3. !
WAT IS ER
AAN DE HAND?

DURANTON IS OPEENS AFGE-
SLAGEN NAAR DE BOULEVARD
RASPAIL ! WE KUNNEN HEM
NIET MEER VOLGEN!

MAAR COMMISSARIS PRADIER
HEEFT NOG EEN TROEF !

HALLO, T.4. ! ONZE MAN
RIJDT NU OP DE BOULEVARD
RASPAIL ! PROBEER HEM
VIA DE BOULEVARD EDGAR
QUINET IN TE HALEN ! ER
MOET IETS GEBEURD ZIJN!
SLUITEN!

Commissaris Pradier zet de achtervolging in. Het is van belang de DS van de juwelier niet uit het oog te verliezen....

IN DE D.S. IS INDERDAAD IETS GEBEURD!
ACHTER DURANTON IS NAMELIJK OPEENS
SHARKEY OPGEDOKEN!....

INMIDDELS IS DE WEG VRIJ VOOR
PRADIERS'S WAGEN....

OP DAT MOMENT KOMT ER EEN BERICHT VAN
WAGEN T.4. DOOR....

ZÓÓO...DUS JIJ WILDE ONS VOOR DE TWEEDE
KEER BEDUVELEN?! WE HADDEN AL ZOIETS
VERWACHT! VOORUIT! PLANKGAS!
IK HEB HAAST!

U KUNT UW GANG GAAN,
COMMISSARIS!

DAT WERD TIJD
OOK! VOORUIT,
BERNARD!

HIER T.4., COMMISSARIS! WE HEBBEN DE
D.S. WEER! HIJ RIJDT ALS EEN GEK...DE KANT
VAN DENFERT-ROCHEREAU OP! OVER EN
SLUITEN!

HIJ GAAT VAST NAAR MONT'SOURIS...
RIJ DOOR DE RUE DU DÉPART, NEEM
DAN DE AVENUE DU MAINE TOT AAN
DE RUE ALESIA...PROBEER 'M KLEM
TE RIJDEN VÓÓR HIJ HET PARK HEEFT
BEREIKT!...

HALLO, HIER T.4.! DURAN-
TON IS NU OP DE PLACE
DENFERT...MAAR HIJ LIJKT
WEL GETIKT!!

HIJ RIJDT RONDJES OM
HET MONUMENT HEEN...
DIT IS AL DE DERDEKEER
...DAT DIE WAGEN NIET
OMSLAAT, IS ME EEN
RAADSEL!... OH!....

NU GAAT HIJ IN DE RICHTING VAN HET PARK!... WE GAAN HEM
ACHTERNA! SLUITEN!

VROAP

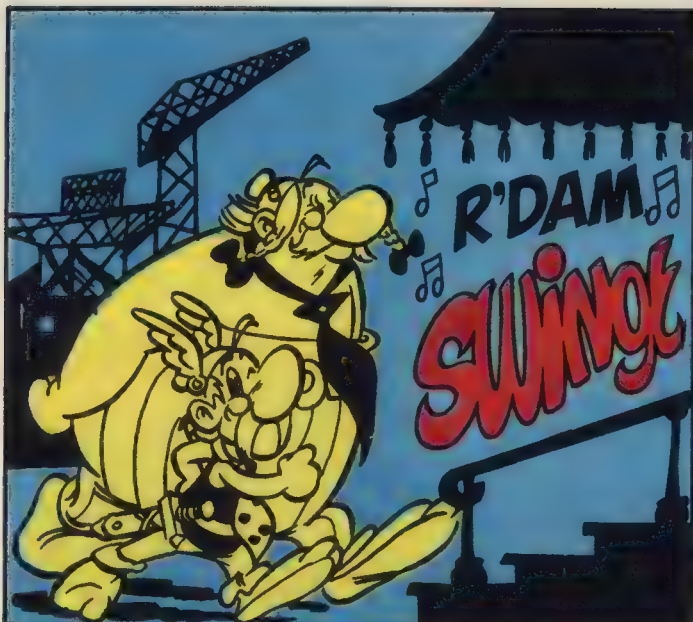
VOORUIT, BERNARD! HIER
RECHTSAF...NU LINKS...
EN NU VOL GAS!...

TIEN SECONDEN LATER, PRECIES OP HET MOMENT DAT DE
PEUGEOT VAN DE COMMISSARIS DE AVENUE DU PARC MONT'SOURIS
OPSCHIEF, KOMT DE D.S. IN VOLLE VAART VAN LINKS AANSTORMEN...

DURANTON GOOIT HET STUUR OM EN
REMT UIT ALLE MACHT... MAAR DE
WIELEN VERLIEZEN HUN GRIP OP DE WEG...

KUK UIT!

Rotterdam heeft er een discotheek bij, in het Hilton Hotel: stropdasjes en zo verplicht. Het lukt nog steeds niet erg goed in de Maasstad. Peter J.

Mullers Popshop is ook al ter ziele. Het blijkt wel duidelijk: Rotterdam heeft geen tijd voor flauwekul en fratsen, Rotterdam werkt veel liever!

TINA Sinatra, een minder besproken dochter van... jawel!, stapt ook de showbiss in! En waarom ook niet?

Als je je naam en je uiterlijk méé hebt, och, dan moet je wel 'n rotstem hebben wil je er helemaal niks van maken.

ZURE RAAD

Een jongeman die carrière wilde maken als zanger, vroeg de oude rot in het vak Maurice Chevalier om raad. Maurices advies: „Op de eerste plaats moet je je eerste liedje met heel veel zorg uitzoeken, want je weet maar nooit of je nog wel de kans krijgt 'n tweede te zingen.”

SEAN CONNERY

„Ik ga mijn films voortaan zelf produceren! En aangezien ik dol ben op Westerns, begin ik met 'n echte lekkere cowboyfilm. De eerste film gaat SHALCO heten.”

SANDY POSEY (I take it back) weigerde in Atlantis haar hotelrekening van f 3000, voor drie weekjes, te

betalen omdat volgens haar de badkamer niet kraakhelder genoeg was. Over sterallures gesproken...

De Pilatus PC-8, door Postma gefotografeerd op de Hamburger Luchtvaartshow. Eigenschappen: STOL, tweemotorig, geschikt voor passagiersvervoer, gletsjerlandingen, reddingwerk, ambulance, landbouw, watervliegtuig, inspectie, vrachtvervoer. Start op 160 meter, voor landing is 130 meter nodig. Prettig idee, als je gaat skiën, dat er bij eventuele ongevallen 'n Pilatus in de buurt is.

Een zwaar geschminkte Charlton Heston leek zó weinig op zichzelf, dat 'n figurant hem voor z'n collega versleet. Op aanraden van de regisseur, die aan het grote publiek én aan de kassa denkt, is hij nog cowboy, maar herkenbaar!

IK
VOEL ME
GEBROKEN!

1 1/2 1

EN ZOJUIST IS
GEFINISHED...
**GRAHAM
HILL!**

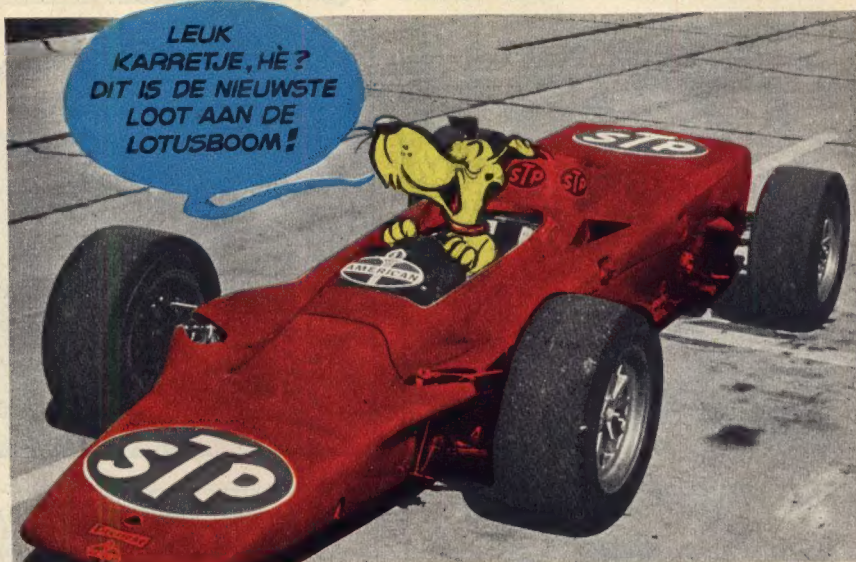

Of het écht waar is dat Graham Hill binnenkort een punt achter zijn coureurscarrière zal zetten, weten we (nog) niet... Dat hij zelfs in zijn weinige vrije ogenblikken toch nog een vierwieler bestuurt, is zeker! Maar het is dan ook zijn DOCHTERS wagen!

Jacques Brel houdt op met zingen! Na een groot afscheidsconcert in 't Parijse Olympia zijn de liefhebbers nu aangewezen op de

zwarte schijven. Jacques filmt nu! Na zijn zeer matige debuut in Risques du métier stortte hij zich op een volgend avontuur.

Van Colin Chapman, dus reuzesnel, is de nieuwe STP Lotus Turbocar, een raceauto met straalmotor, een gasturbine om precies te zijn, die in Canada bij United Aircraft werd ontwikkeld.

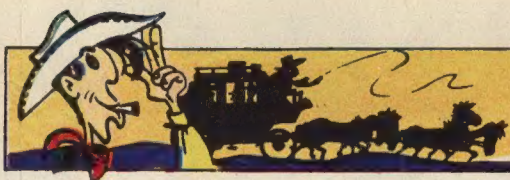
Het was de bedoeling dat Jimmy Clark hem zou sturen; hij wordt nu vervangen door een Lotusstalgenvoot. Op de foto die hierboven is afgebeeld de eerste van de drie Turbocar-ontwerpen.

JIJ HEBT
TENWINSTE 'N
DAK BOVEN
JE HOOFD!

IT

BWANG! Opeens was Frankrijks popster nr. 1 JACQUES DUTRONC (in minstens ieder tienerblad vind je een reportage met of over hem) boven op onze hitparade! Zijn Il est cinq heures is een hit van klasse, die er mag wezen! En ter geruststelling: dat Jacques „lets" met Françoise Hardy zou hebben, is lariekoek-met-een-rietje! Dat is gewoon 'n publiciteitsstunt. 't Is maar dat je het weet...

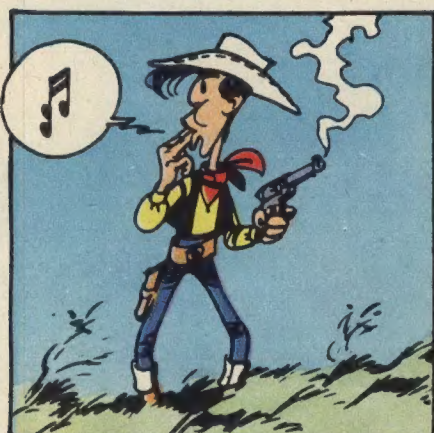

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS

TEKST: GOSCINNY

DE

© MORRIS
GOSCINNY

32

POSTKOETS

De postkoets is van zijn normale route afgeweken om bandieten te vermijden. Maar als Lucky Luke zich verwijdert om 'n paar prairiehoenders te schieten...

IEMAND HEEFT VOOR DEZE REIS MET DE POSTKOETS GEBOEKT OM OP HET GESCHIKTE MOMENT TE KUNNEN AANVALLEN; ALLEEN WIL MET Z'N ACHTEN WISTEN VAN DEZE NIEUWE ROUTE!

ALS JE DE ROUTE KENT, IS HET NIET ZO MOEILIK OM UIT TE REKENEN WAAR WE WILDEN STOPPEN... IEMAND VAN ONS HEEFT DUS ZIJN HANDLANGERS GEWAARSCHUWD!

HIJ HEEFT HET GEDAAN! HIJ HEEFT VAST IN FORT BRIDGER DE NIEUWE ROUTE VERKOCHT OM ZIJN SPEELSCHULDEN TE KUNNEN BETALEN!

IK VERLIES NOOIT BIJ HET POKEREN! DAT IK HIER BEN, KOMT OMDAT IK ALTUD WIN!

EN ALS HET DIGGER STUBBLE EENS WAS! HIJ HOUDT ZOVEEL VAN ZIJN GOUD, DAT HIJ HET BEST ZOU KUNNEN STELEN!

EN ALS JIJ HET EENS WAS... OM ZONDER DIE DRAAK NAAR SAN FRANCISCO TE KUNNEN UITWIJKEN!

WIE IS ER HIER EEN DRAAK?

EN ONZE FOTOGRAAF? DIE TOCH ZO GRAAG BANDIETEN WOU ZIEN? MISSCHIEEN HEEFT HIJ ZE GELOKT OM WAARDE VOLLE PLAATJES TE KUNNEN SCHIETEN!

EN WELLIJK HEB JIJ IN DE SALOON WEL TEVEEL GEORONKEN EN TEVEEL GEPRaat!

ZIE JE DIE ZWEEP HIER?

BROEDERS! BROEDERS TOCH! KALMTE!

U HEBT GELIJK, EERWAARDE! LEES ONS EEN PAAR STICHTELIJKE WOORDEN VOOR... DAT ZAL ONZE GEEST KALMEREN!

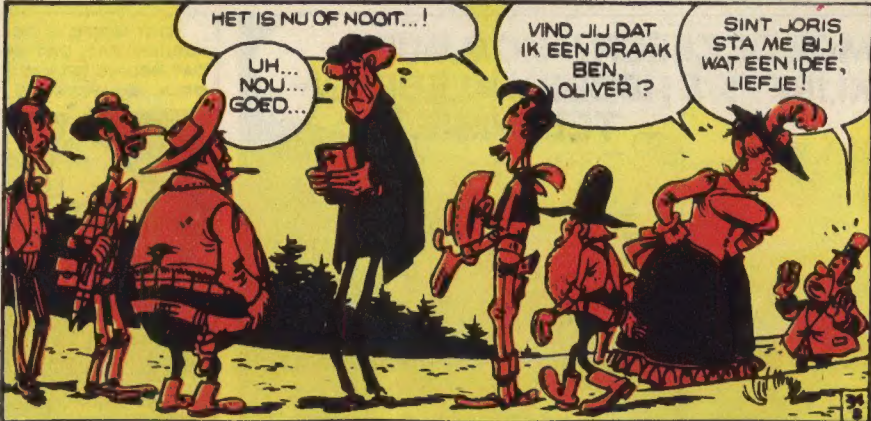
HUH? WAT??? IS DAT NU WEL HET JUISTE MOMENT OM...

HET IS NU OF NOOIT...!

UH... NOU... GOED...

VIND JIJ DAT IK EEN DRAAK BEN, OLIVER?

SINT JORIS STA ME BIJ! WAT EEN IDEE, LIEFJE!

© 1968 Real Presse

WORDT VERVOLGD

OLIVIER BLUNDER

door GREG

© 1968 Ed. Dargaud